

- 2) Vai ar iepriekš minēto direktīvu ir saderīgs valsts tiesiskais regulējums, kurā atbilstoši labas ticības principam patērētāja līguma laušanas tiesības tiek uzskatītas par zaudētām, ja apdrošinājuma ņēmējs, nezinādam par līguma laušanas tiesībām, kā parādnieks nepārtraukti veic tajā paredzētās iemaksas līdz brīdim, kad viņš uzzina par līguma laušanas tiesībām?

⁽¹⁾ Padomes 1992. gada 10. novembra Direktīva 92/96/EEK par normatīvo un administratīvo aktu koordinēšanu attiecībā uz tiešo apdrošināšanu (dzīvības apdrošināšanu), kā arī par grozījumiem Direktīvās 79/267/EEK un 90/619/EEK (Dzīvības apdrošināšanas trešā direktīva) (OV L 360, 1. lpp.).

⁽²⁾ Padomes 1990. gada 8. novembra Otrā direktīva 90/619/EEK par normatīvo un administratīvo aktu koordinēšanu attiecībā uz tiešo apdrošināšanu (dzīvības apdrošināšanu) un par pasākumiem, kas veicina brīvu pakalpojumu faktisku sniegšanu, kā arī par grozījumiem Direktīvā 79/267/EEK (OV L 330, 50. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 18. janvārī iesniedza Kammergericht Berlin (Vācija) – Vincent Pierre Oberle

(Lieta C-20/17)

(2017/C 112/27)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Kammergericht Berlin

Pamatlietas puses

Prasītājs: Vincent Pierre Oberle

Prejudiciālie jautājumi

Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 4. jūlija Regulas (ES) Nr. 650/2012 par jurisdikciju, piemērojamiem tiesību aktiem, nolēmumu atzīšanu un izpildi un publisku aktu akceptēšanu un izpildi mantošanas lietās un par Eiropas mantošanas apliecības izveidi (turpmāk tekstā – “Regula Nr. 650/2012”) ⁽¹⁾ 4. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tajā tiek noteikta arī ekskluzīvā starptautiskā jurisdikcija izdot tādas valsts mantojuma apliecības attiecīgajās dalībvalstīs, ko neaizstāj Eiropas mantošanas apliecība (skat. Regulas Nr. 650/2012 62. panta 3. punktu), kā rezultātā pretrunas augstāka juridiskā spēka Savienības tiesībām dēļ nav spēkā atšķirīgas valsts likumdevēja normas par starptautisko jurisdikciju izdot valsts mantojuma apliecības, piemēram, Vācijā *Familiengesetzbuch* (Likums par tiesvedību ģimenes lietās un bezstrīdus tiesvedības lietās, *FamFG*) 105. pants?

⁽¹⁾ OV L 201, 107. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 18. janvārī iesniedza Nejvyšší soud České republiky (Čehijas Republika) – Catlin Europe SE/O.K. Trans Praha spol. s.r.o.

(Lieta C-21/17)

(2017/C 112/28)

Tiesvedības valoda – čehu

Iesniedzējtiesa

Nejvyšší soud České republiky

Pamatlietas puses

Kasācijas sūdzības iesniedzēja (prasītāja sākotnējā tiesvedībā): Catlin Europe SE

Otra lietas dalībiece (atbildētāja sākotnējā tiesvedībā): *O. K. Trans Praha spol. s.r.o.*

Prejudiciālais jautājums

Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 12. decembra Regulas (EK) Nr. 1896/2006⁽¹⁾, ar ko izveido Eiropas maksājuma rīkojuma procedūru, 20. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka adresāta neinformēšana par iespēju attiekties pieņemt izsniedzamo dokumentu, kā tas ir paredzēts Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 13. novembra Regulas (EK) Nr. 1393/2007⁽²⁾ par tiesas un ārpustiesas civillietu vai komercietu dokumentu izsniegšanu dalībvalstīs ("dokumentu izsniegšana"), un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 1348/2000⁽³⁾ (turpmāk tekstā – "Regula par dokumentu izsniegšanu"), 8. panta 1. punktā, ir pamats, lai atbildētājs (adresāts) varētu lūgt Eiropas maksājuma rīkojuma pārskatīšanu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 12. decembra Regulas (EK) Nr. 1896/2006, ar ko izveido Eiropas maksājuma rīkojuma procedūru (turpmāk tekstā – "Regula par Eiropas maksājuma rīkojumu"), 20. panta 2. punktu?

⁽¹⁾ OV 2006, L 399, 1. lpp.

⁽²⁾ OV 2007, L 324, 79. lpp.

⁽³⁾ OV 2000, L 160, 37. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 18. janvārī iesniedza *Oberster Gerichtshof* (Austrija) – *Österreichischer Gewerkschaftsbund, Gewerkschaft öffentlicher Dienst/Austrijas Republika*

(Lieta C-24/17)

(2017/C 112/29)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Obersten Gerichtshof

Pamatlietas puses

Prasītāja: Österreichischer Gewerkschaftsbund, Gewerkschaft öffentlicher Dienst

Atbildētāja: Austrijas Republika

Prejudiciālie jautājumi

1.1. vai Savienības tiesību normas, it īpaši Direktīvas 2000/78/EK⁽¹⁾ 1., 2. un 6. pants, skatot tos kopā ar Pamattiesību hartas 21. pantu, ir jāinterpretē tādējādi, ka saskaņā ar tām nav pieļaujams valsts tiesiskais regulējums, ar kuru (attiecībā uz nodarbinātības laikposmu pirms 18 gadu vecuma sasniegšanas ieskaitīšanu) vecuma dēļ diskriminējoša atalgojuma sistēma tiek aizstāta ar jaunu atalgojuma sistēmu, taču esošo darbinieku pāreja uz jauno atalgojuma sistēmu notiek tādējādi, ka jaunā atalgojuma sistēmā ar atpakaļejošu spēku tiek piemērota attiecībā uz sākotnējā likuma spēkā stāšanās brīdi, savukārt pirmreizējā klasificēšana jaunajā atalgojuma sistēmā ir atkarīga no algas, kas saskaņā ar veco atalgojuma sistēmu ir tikusi faktiski izmaksāta noteiktā pārejas mēnesī (2015. gada februāris), un līdz ar to līdzšinējās diskriminācijas vecuma dēļ finansiālās sekas saglabājas?

1.2. Ja uz pirmā jautājuma 1. punktu tiks sniegta apstiprinoša atbilde:

Vai Savienības tiesību normas, it īpaši Direktīvas 2000/78/EK 17. pants, ir jāinterpretē tādējādi, ka esošajiem darbiniekiem, kuri vecajā atalgojuma sistēmā tika diskriminēti saistībā ar iepriekšējās nodarbinātības laikposmu pirms 18 gadu vecuma sasniegšanas ieskaitīšanu, ir jāsaņem finansiāla kompensācija, ja šīs diskriminācijas vecuma dēļ finansiālās sekas saglabājas arī pēc iekļaušanas jaunajā atalgojuma sistēmā?